

PLA D'ACCIÓ DEL SINDICAT INTERCOMARCAL DE LES COMARQUES GIRONINES DE LA FEDERACIÓ DE SERVEIS A LA CIUTADANIA DE CCOO DE CATALUNYA 2017-2021

1.1 El procés congressual és un bon moment per reforçar el treball del sindicat i, molt especialment de les seccions sindicals, que són la clau del sindicat en l'empresa i que tenen un paper fonamental en l'organització de la participació de l'afiliació, en especial les petites i mitjanes. Així, doncs, convoquem la Conferència amb més de 2150 persones afiliades (33,7 % dones i 66,3 % homes) i més de 460 persones delegades (37,8 dones i 62,8 homes).

1.2 Fa 38 anys que som el primer sindicat català, tant a la CONC com a la nostra federació, amb el 42% i el 41% respectivament de la representativitat en les eleccions realitzades als centres de treball.

1.3 Dades que reforcen la legitimitat de CCOO de Catalunya per seguir representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i treballadores de Catalunya. La legitimitat que ens dona ser l'organització sindical més representativa ens trasllada una enorme responsabilitat a l'hora de definir estratègies sindicals, adequar les estructures de funcionament i elegir els nous equips de direcció, reforçar el vincle social amb l'afiliació, promoure una major capacitat d'organització dels treballadors i treballadores i augmentar la utilitat de l'acció del sindicat a l'empresa i a la societat.

1.4 Quan vam celebrar el 2n Congrés havia transcorregut una mica més d'un any complet de la legislatura amb el Govern del PP. Hi arribàvem després de dues vagues generals: la primera contra la reforma laboral que finalment es va imposar, malgrat les grans mobilitzacions dutes a terme contra aquesta; I la

segona, en el marc d'una important mobilització europea contra les polítiques d'austeritat quan a Espanya es discutien al Parlament els PGE per a 2013. Han estat quatre anys de majoria absoluta del PP, en què les polítiques de retallades iniciades al maig de 2010 pel PSOE es van veure reforçades amb l'acció del nou govern, a partir del paquet de mesures adoptades al desembre de 2011.

1.5 Més tard va arribar la reforma laboral amb l'objectiu d'una gran devaluació salarial. El primer efecte va ser l'acceleració de la destrucció d'ocupació, per la qual cosa es feia necessari debilitar el paper dels sindicats, elements clau en la lluita contra la reforma laboral i les retallades de drets.

1.6 Igualment es van suprimir les garanties sindicals en tot el sector públic, supressió que van intentar estendre al sector privat, o la reducció del finançament públic de les organitzacions sindicals, quan no, l'atac directe a la credibilitat dels sindicats mitjançant el mitjans de comunicació, els quals no van dubtar a inspirar tot tipus de campanyes a l'efecte. La gestió econòmica i les mesures adoptades, no només no han possibilitat la recuperació, sinó que han endarrerit la sortida de la recessió, que no de la crisi. Les seves conseqüències han estat, no només el creixement de la pobresa en la seva expressió social (pobresa infantil, pobresa energètica, desnonaments...), sinó que ha crescut també la pobresa laboral com a conseqüència de la precarització de les condicions de contractació i de treball i el debilitament de la negociació col·lectiva per a col·lectius creixents de treballadors i treballadores.

1.7 Les conseqüències d'aquestes polítiques regressives han tingut també un clar component de discriminació de gènere, ha augmentat la bretxa salarial, l'atur femení es redueix a un ritme inferior que el masculí i, les formes més precàries de contractació s'apliquen sobretot en aquells àmbits molt feminitzats com, per exemple, els serveis socials.

1.8 La gestió neoliberal de la crisi deixa una seqüela d'atur que amenaça amb cronificar-se. Les persones més joves es veuen obligades a triar entre precarietat i atur, suportant una de les taxes d'atur més elevades de la UE que les

condemna, en molts casos, a l'exclusió social o l'emigració. Durant aquest període hem combatut l'atac més greu que mai havien patit els serveis públics i els seus treballadors i treballadores. Les polítiques de retallades posades en marxa pel Govern Central i especialment el de la Generalitat, han provocat la pèrdua d'ocupació, la disminució de salaris i la pèrdua de drets i condicions de treball de milers de treballadors i treballadores dels serveis públics a Catalunya.

1.9 Aquestes polítiques han degradat la qualitat dels serveis públics, posant-los en qüestió, i en alguns casos posant en perill la seva gratuïtat i l'accés universal a aquests. Hem vist l'incompliment del Pacte de Toledo. S'han produït privatitzacions. S'ha intervingut en contra dels drets sexuals i reproductius de les dones, i amb l'objectiu d'impedir o limitar l'abast de la contestació social i laboral a aquestes polítiques, s'han impulsat lleis com l'anomenada "Llei Mordassa", que al costat de la utilització per la Fiscalia de l'art. 315.3 del Codi Penal, suposen una important regressió democràtica que, a més, ha tingut l'efecte pràctic de portar davant els tribunals o sotmetre a procediments administratius a prop de 300 homes i dones sindicalistes, pel sol fet d'haver participat en una vaga laboral o mobilització ciutadana, arriscant-se amb això a llargues penes de presó o quantioses multes.

1.10 El resultat està a la vista: som més pobres, més desiguals, més precaris, tenim menys drets, menys llibertats, menys benestar, i confiem menys en les institucions de govern. El sindicalisme de classe continua sent l'eina més útil de què disposem els treballadors i treballadores, per fer front a les polítiques neoliberals impulsades pels governs i les institucions econòmiques internacionals que intenten menyscabar l'estat del benestar aconseguit. Per la nostra part, l'acció sindical en empreses, administracions públiques i sectors, així com la capacitat d'intervenció en la negociació col·lectiva i la presència organitzada en els centres de treball, han estat els elements centrals per combatre les agressions imposades pel govern del PP. En el nostre 3r Congrés haurem de definir noves estratègies que adequin la nostra acció sindical als canvis generats per les noves formes d'organització del treball, la precarietat laboral i les reformes legals.

1.12 Hem d'enfortir l'organització a l'empresa, posant més èmfasi en la participació de les persones afiliades en la presa de decisions i essent més eficients en el nostre treball diari. El que identifica avui el sindicalisme de classe és la defensa integral dels drets dels treballadors i de les treballadores tant en l'exercici de la professió en el lloc de treball com en la nostra condició de ciutadans i ciutadanes. Hem d'abordar l'organització i la funció del sindicat a l'empresa i en especial d'aquells espais o centres on conviuen diverses realitats contractuals i empresarials. Hem de pensar com diverses figures (secció sindical d'empresa o multi-empresa, sindicalista de referència, equips mancomunats...) permeten abordar els nous reptes.

1.13 Per això hem de continuar desenvolupant el nostre model organitzatiu perquè la nostra Federació sigui un instrument encara més útil i eficaç. És fonamental per al futur de la nostra federació i del sindicat en general que prioritzem en el nostre discurs i en la nostra pràctica quotidiana:

- La potenciació de l'afiliació.
- L'impuls de noves formes en relació a la participació de l'afiliació i a la seva vinculació amb el sindicat.
- L'increment organitzatiu del Sindicat mitjançant la constitució de moltes més seccions sindicals.
- La millora de les condicions laborals dels treballadors i de les treballadores a través de la negociació col·lectiva i de l'acció sindical.
- La prioritització de les polítiques d'igualtat, lluitant contra la discriminació al centre i augmentant la participació de les dones en el conjunt de l'organització.
- L'apropament el sindicat als afiliats i a les afiliades més joves.

EL GOVERN DEL SINDICAT

2.1 En temps difícils és imprescindible sumar esforços i energies internes per poder donar resposta a les necessitats de la nostra organització, del nostre actiu sindical i del conjunt de treballadors i de treballadores, potenciant la transversalitat i la col·laboració entre estructures.

2.2 Cal establir mecanismes de coordinació entre el Sindicat Intercomarcal i els sectors amb implantació en el territori, per afavorir-ne el coneixement de les diferents realitats i per evitar buits o duplicitats en la cobertura que donem a les seccions sindicals, als òrgans de representació i a l'afiliació en general.

2.3 Potenciar la polivalència sectorial dels quadres sindicals, tenint en compte que la mera assignació a un òrgan de direcció no és limitadora, i que caldrà destinar els recursos humans allà on sigui necessari.

2.4 La nostra realitat sectorial és molt asimètrica i per tant caldrà adequar l'estructura corresponent a aquesta realitat, la qual cosa passarà per:

- Augmentar quotes de solidaritat i racionalització dels recursos envers a l'interès de les comissions obreres.
- Rentabilitzar molt més els locals del sindicat concentrant en les seus federals i de la Unió Intercomarcal la pràctica totalitat de la nostra activitat federativa i sectorial.

2.5 Els sectors, en l'àmbit del territori, desenvoluparan la representació sindical, la negociació col·lectiva i la defensa, de manera eficaç, dels interessos i dels drets de les treballadores i treballadors enquadrats en el seu àmbit, i es regiran pels principis d'eficàcia en les seves actuacions i pel millor aprofitament possible dels recursos, sense que es repeteixin innecessàriament responsabilitats o estructures.

ELECCIONS SINDICALS

3.1 Tots i totes saben que les eleccions sindicals són la millor eina per fer arribar les nostres propostes a les meses de negociació. Ara ja som la primera força sindical al nostre àmbit, i es per això que fem i farem el màxim esforç per aconseguir mantenir aquest primer lloc en la representació a les comarques gironines.

3.2 La responsabilitat és de tota l'organització i per això seguirem amb el mateix pla d'EESS que fins ara, incrementant i avançant les visites a les empreses.

3.3 Pel que fa a aquesta qüestió caldria fer una reflexió, en el conjunt de CCOO, sobre com millorar els actuals processos representatius.

L'AFILIACIÓ

4.1 L'afiliació és la nostra raó de ser; és per això que hem de redoblar els esforços per fidelitzar i ampliar la nostra afiliació i que, en tot moment, hem de ser conscients que la nostra pervivència i independència econòmica depèn de tenir un bon nivell afiliatiu.

4.2 Durant el proper mandat congressual, pel que fa aquest territori, ens proposem:

- Que els nostres afiliats, afiliades, delegats i delegades estiguin ben atesos i siguin conscients de la utilitat del sindicat, ells han de ser els millors agents afiliatius.
- Que els nostres delegats i les nostres delegades siguin afiliats.
- Continuar posant al dia les dades.
- Fer una bona acollida i un seguiment dels casos personals.
- Potenciar l'afiliació dels joves com aposta decidida i de futur del nostre sindicat.

4.3 No hi ha millor campanya afiliativa que una bona i personalitzada atenció vers els companys i les companyes.

ALTRES ASPECTES DE LA NOSTRA ACCIÓ SINDICAL

5.1 Durant el proper període ens proposem fermament:

- Avançar en els processos de funcionarització allà on sigui possible.
- Augmentar el nombre d'adhesions al conveni marc de l'administració local.
- Garantir la presència del sindicat en totes les meses de negociació del nostre àmbit territorial.
- Revertir les actuals externalitzacions dels serveis públics privatitzats, on sigui possible, amb plenes garanties per personal afectat.

5.2 En tot allò referent a la negociació col·lectiva, salut laboral, reversió a la gestió pública, igualtat entre dones i homes i formació s'estarà a tot allò que contempen els documents de la nostra federació de Catalunya.

LA GESTIÓ DELS NOSTRES RECURSOS

6.1 El nostre objectiu és construir una organització més eficient, menys costosa, més basada en la militància i adreçada a l'atenció als centres de treball i a la nostra afiliació. La nostra política financera estarà definida dins del marc de les normes financeres i de micro-gestió de l'FSC-CCOO i de la pròpia CONC, garantint els principis bàsics de:

- Racionalització en l'ús de recursos; transparència; facilitar la seva utilització i garantir la solvència econòmica del sindicat.
- Prioritzar la despesa en l'acció sindical en detriment de la despesa estructural.
- Pressupostar d'acord amb les necessitats objectives i equilibrat.

ELS RECURSOS SINDICALS I LA UTILITZACIÓ DE LES HORES SINDICALS

7.1 Els drets sindicals són un dels nostres recursos més importants i, per tant, caldrà ser extremadament curosos amb la seva utilització i corregir d'immediat les pràctiques incorrectes sobre aquests.

7.2 Mantenim la idea de crear seccions sindicals a les empreses de més de 50 treballadors i/o on tinguem més de 10 persones afiliades. Amb aquesta mesura, entre d'altres coses, podrem comprovar l'ús correcte dels recursos que generem, a l'hora que organitzem i sindicalitzem els nostres afiliats i afiliades.

ESTRUCTURA TERRITORIAL

8.1 El nostre sindicat intercomarcal és la representació de la federació en el territori i participa activament i directament en la direcció i la coordinació de la federació i integra a totes les seccions sindicals d'empresa del seu àmbit territorial. Té els següents òrgans de direcció:

- Un Secretari o la Secretària General
- Una Comissió Executiva, com equip de direcció i treball, que realitzarà la gestió quotidiana
- Un Consell territorial com a òrgan de discussió política del seu àmbit.

ÒRGANS DE GOVERN FEDERAL

9.1 El Consell Territorial és el màxim òrgan de direcció i participació del Sindicat Intercomarcal entre congressos i estarà compost per:

- El Secretari o la Secretària general
- La Comissió Executiva
- 15 persones elegides en la pròpia Conferència Congressual

9.2 El Consell Territorial serà convocat per l'Executiva Territorial, almenys 1 cop l'any de forma ordinària.

9.3 La Comissió Executiva és l'òrgan de direcció sindical col·lectiu quotidià, aplicarà els acords presos en el Congrés i presentarà propostes al consell territorial, aplicant-les un cop siguin aprovades i estarà formada per:

- El secretari o secretària general del Sindicat Intercomarcal de les comarques gironines
- Els membres escollits en el Congrés

9.4 A la primera reunió de la comissió executiva s'escollirà entre els seus membres, a proposta de la secretaria general, els responsables de les secretaries i la seva pròpia organització interna, que serà ratificada pel consell territorial.

9.5 Tots els membres de la Comissió executiva han de tenir responsabilitats i funcions específiques.

9.6 La Comissió executiva funcionarà de forma col·legiada amb reunions periòdiques, convocades pel secretari o secretaria general o bé per un terç dels seus membres i es reunirà, com a mínim, un cop al mes.

9.7 La Secretaria General és qui representa legalment i pública al Sindicat Intercomarcal en el territori i té com a missió la de cohesionar i impulsar les funcions d'aquests òrgans i tindrà les facultats que la llei l'atorga i les que expressament es recullen en els estatuts de la Federació de Serveis a la Ciutadania de CCOO Estatal i la CONC.

Girona, 9 de desembre de 2016